

BIJ
MIJN
WETEN

Vier realisaties die onze wereld
een ander aanzien kunnen geven

FRED TEUNISSEN

BIJ
MIJN
WETEN

BIJ
MIJN
WETEN

Vier realisaties die ons leven
een ander aanzien kunnen geven

Copyright © 2024

Fred Teunissen

Eindredactie

Ed Lute

Ontwerp omslag

Nynke Valk

Grafisch ontwerp

Arnoud van den Heuvel

Opmaak

Annelies van Roosmalen

ISBN

9789491728518

NUR

700, Theologie

Trophonios
Publishing

Voor Adrienne, Nadine en Stephanie

Voorwoord		9
Deel 1	Zeventien doorgevingen	11
Deel 2	Vier realisaties	39
Deel 3	In andere woorden	45
Deel 4	Afstemming	55
Deel 5	Ethische grondregels	67
Deel 6	Als in Judea en Samaria	73
Deel 7	Een tussengebied	81
Deel 8	Stel je eens voor	95
Aanbevolen literatuur		103
Geraadpleegde literatuur		104
Over de auteur		107

Voorwoord

Ik ben opgevoed met tegeltjeswijsheden.

Berouw komt na de zonde. Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald. Wie goed doet, goed ontmoet. Enzovoort. Honderden.

Ooit ben ik eens begonnen ze allemaal uit mijn herinnering op te diepen en te noteren. Om te zien welk wereldbeeld daarin wordt doorgegeven.

Sommige spreuken zijn min of meer algemeen geldende levenswijsheden, maar anderen hebben een uitgesproken politieke lading. Neem het dubbeltje dat nooit een kwartje wordt.

Mijn grootmoeder van moeders kant was in onze familie de voornaamste drager van dit orale spreukenboek. Mijn moeder gaf het op haar beurt en op haar manier door. Ik heb dat ook gedaan, in elk geval gedeeltelijk en wel omdat ik er bij wijze van spreken in ondergedompeld ben geweest.

De teksten in dit boekje bevatten een ander soort doorgevingen. Ze zijn op mijn eigen levenservaringen gestoeld en staan op gespannen voet met de culturele en ideologische grondtoon van mijn jeugd. Ik hoop daarmee op de eerste plaats mijn drie dochters een dienst te bewijzen.

Mijn besluit om deze doorgevingen vast te leggen, is ingegeven door grote bezorgdheid, en wel om twee redenen:

1. het feit dat de verzetsbeweging, die zich ten tijde van de

coronacrisis ontwikkelde, geen solide geestelijke grondslag heeft, en

2. de dodelijke dreiging die zich sinds 2020 wereldwijd aftekent in de vorm van genocidale injectiecampagnes en een steeds verder escalerende oorlog in het oosten van Europa en – sinds kort ook – in het Midden-Oosten.

Om deze twee redenen werd wat ik ‘ooit’ nog eens wilde doen ineens prioriteit nummer 1. Dit moet nu. Nu het nog kan.

Het eerste deel van dit boekje bevat zeventien korte autobiografische schetsen. Zij monden uit in vier ‘realisaties’ die in het tweede deel worden toegelicht. In de daaropvolgende delen ga ik dieper in op de persoonlijke en culturele impact van deze vier realisaties.

Wilp, februari 2024

Deel 1

Zeventien doorgevingen

1

Hij en Hem

Ik ben zes jaar.

Ik heb de hele dag intens geleefd.

Het is avond nu en tijd om te gaan slapen.

Zoals altijd ga ik eerst op mijn rug liggen. Armen naast mijn lichaam. Het laken en de deken tot net onder mijn neus.

Ogen dicht. Roerloos.

Zoals altijd voel ik hoe ik – eerst langzaam en daarna steeds sneller – expandeer. Ik word kosmisch groot. Tegelijkertijd ervaar ik de omgekeerde beweging naar kleiner dan microscopisch klein. Ik ben het heelal en ik ben het niets.

Ik heb niets te vrezen. Ik ben geladen met goddelijke kracht.

Dit is een beleving waarover je als zesjarig kind niet zo gemakkelijk kunt praten met je ouders of grootouders. Het is daardoor van begin af aan een intiem geheim dat je met je meedraagt. Het heeft geen plaats in onze cultuur. Het gebeurt buiten deze tijd.

Dit zorgde ervoor dat ik van jongsafaan grote weerstand voelde bij de bijbel. Als ik erin bladerde las ik om de paar

regels over de Hij en de Hem. God was hier de Ander.

Ik wist uit eigen ervaring dat dit volstrekt onjuist is. God is niet de Ander. Dat zo zien is een belediging. Van God en van Mij.

God is niet een Sinterklaas in een wereld die buiten mij staat. God is de kracht die mij draagt en die ik ook ben, de kracht waar ik deel van uitmaak en die ik voed.

Niets goddelijks is mij vreemd.

2

Een visser van mensen

Ik ben 25 jaar.

Ik werk als verslaggever voor een communistische organisatie die niets moet hebben van goeddienst en godsdienstigheid.

Ik sta op de kade van de visafslag in Vlissingen en spreek met de man die daar zijn vangst aflevert. Hij wijst op de prachtige, sterke dieren in de plastic kratten. “Kijk!” zegt hij, mij indringend aankijkend. “Als je dit ziet, hoe kun je dan beweren dat God niet bestaat?”

Hij heeft gelijk, weet ik ergens in de diepte, maar het contact met die diepte ben ik al geruime tijd kwijt. Ik ben gaan geloven dat de wetenschap alles uiteindelijk wel zal kunnen verklaren. Dat vertel ik hem ook. Hij schudt meewarig zijn hoofd. “Dit kun je met geen enkele theorie verklaren. Met de evolutietheorie niet en met welke andere theorie dan ook niet.”

Ieder volgend levensjaar komt het beeld van deze man een paar keer in mijn herinnering terug.

Hij is een visser van mensen, zoals dat ergens in de bijbel wordt genoemd.

3

Tot aan de deur

De God van mijn jeugd en de God van de Zeeuwse visser zijn niet dezelfde.

In mijn zeventigste levensjaar start ik daarom een religieuze zoektocht. Ik wil weten of er een godsbeeld bestaat dat recht doet aan het zesjarige jongetje, maar ook aan die mooie man op de kade in Vlissingen.

Zo kom ik eerst uit bij Dorothee Sölle en dan bij de man waar zij veel naar verwijst: Martin Buber.

Zij brengen me tot aan de deur van het Geheim, maar niet over de drempel.

4

Dorothee

In de aanwinstenlijst van een in spiritualiteit gespecialiseerde boekwinkel valt mijn oog op een boek van Dorothee Sölle: *Mystiek en verzet*.

Een titel die ik niet ken, maar die me direct aanspreekt door de koppeling van mystiek aan politieke actie.

Ik raadpleeg Wikipedia en tref deze titel niet aan bij de lijst van door haar geschreven boeken.

Nu wordt het interessant, weet ik uit ervaring. Ik bestel het direct en als het aankomt en ik het in mijn handen neem, dan voel ik dat dit een grote vondst is.

Het blijkt inderdaad een schitterend boek. Dik, 424 pagina's, afgeladen met gedachten, citaten en belevingen uit een reeks gebieden van de menselijke ervaring. Wie wil weten wat mystiek is, kan zich geen beter boek wensen.

Maar...

Dorothee zelf komt er nauwelijks in voor. Ik krijg de indruk dat ze niet, of maar zeer gedeeltelijk uit eigen mystieke ervaring spreekt. Het gebeurt indirect, via anderen.

Waar haar eigen beleving tussen de regels door naar voren treedt, zie ik iemand die worstelt met het traditionele, klassieke christendom. Ook bij haar is God de Ander en Christus de weg naar Hem.

In haar poëzie, die ik aansluitend lees, komt dit al helemaal duidelijk tot uitdrukking. Ze blijft binnen de traditionele begrenzingslijnen, maar je voelt aan alles dat haar ziel ernaar hunkert om daaruit weg te breken. Het heeft iets diep tragisch. Ze blijft hangen in een taai, neerdrukkend net.

5

Martin

Martin Buber is de auteur waar Sölle het meest naar verwijst en dat is volkomen terecht. Wat een geestelijke reus is deze man!

Bij Buber proef je aan iedere zin dat hier iemand aan het woord is die over directe, dus eigen mystieke kennis en ervaring beschikt. In zijn werken probeert hij dit geheim over te dragen aan de lezer, wat opnieuw tot een zekere tragiek leidt, want deze ervaring laat zich niet of nauwelijks in woorden vangen. Je kunt de taal hooguit gebruiken om er naar te verwijzen. Iets wat Buber overigens meesterlijk doet.

Deze zin bijvoorbeeld, aan het begin van zijn beroemde boek *Godsverduistering*: “Geloof is niet een gevoel in de ziel van de mens, maar diens binnentreden in de werkelijkheid, onverminderd en onverkort.”

Daar staat het. Duidelijker kun je het niet zeggen.

Alle regels die Buber hierop laat volgen zijn een poging daartoe, maar halen het niet bij deze ene superieure zin. Daar staat alles al in.

Ook bij Buber voel ik een worsteling met het traditionele geloof. God is bij hem wel dichterbij dan bij Sölle. Veel dichterbij zelfs, maar verschijnt toch ook nog altijd als de Ander. Buber ontkomt in zijn uitleg niet aan het dualisme waar het traditionele christendom van doortrokken is.

Nog een zin uit een ander werk van hem (*Ich un Du*) om dit te illustreren: “God is het Andere, maar tevens ook ons zelf.” Hij laat daar echter meteen op volgen: “Hij (God) is het onbegrijpelijke, maar tevens ook het van-zelf-sprekende, dat ons nader staat dan ons ik.”

In de eerste zin vat Buber de mystieke eenheid van de werkelijkheid samen. Ik geniet van zo’n zin. Ik lik er mijn vingers bij af.

Maar in de tweede, toelichtende zin schieten we de dualiteit in. Hier is God weer de Hij en de ‘ik’ staat opnieuw tegenover een Hem. Helaas.

6

Over de drempel

Ik ben 71 jaar.

Ik ben verrukt over de wijsheid van Sölle en Buber en dankbaar dat ze via hun boeken hun gedachten met mij delen. Maar tegelijkertijd ben ik teleurgesteld in ze, want God is mij bij hen nog steeds te ver weg.

Ik breek me het hoofd over de vraag hoe God zowel de Ander als Niet-de-Ander kan zijn. Er komt een afbeelding in mijn geest op. Een kom met een bolletje er in. Lachwekkend simpel. Maar nu voel ik houvast.

Het is zo'n zelfde gevoel als wanneer je een goed boek in handen hebt, alleen nu vele malen sterker.

Ik ben een bolletje dat drijft in een kom met levenswater.
In een kosmische baarmoeder.

God is de Graal en *Ik ben daar deel van*. Dat houdt in dat ik toegang heb tot alle goddelijke kennis en vermogens. Het is niet langer de Almachtige die tegenover mij staat, maar de Almachtigheid waar ik deel van uitmaak. Dat geeft een totaal ander zelfgevoel.

Weg met de gedachte dat wij nietig zijn en onze plaats moeten kennen.

Ik begin te begrijpen hoe het zit met dat Hij en Hem. Hij en Hem drukt een losmaking uit. Het bolletje is buiten de schaal geraakt en deze bevindt zich nu boven het ik. *In de bijbel is het Ik van God losgemaakt*.

En daar blijft het niet bij, want als je de bijbelse Hij-Hem wil kennen, komen er nog een tweede en een derde Hij-Hem in beeld. De laatste is de voorganger die je via de Zoon naar de Vader wil leiden.

Dat zijn drie losmakingen op rij.

Zo schuift er een afstandscheppende hiërarchie tussen God en de mensen, een hiërarchie die een afspiegeling is van maatschappelijke relaties die niets met God en alles met macht te maken hebben.

Zonder deze aardse hiërarchie ben ik weer terug bij mijn hemelse zelf. Bij het zesjarige jongetje. Bij het Grote Geheel waar ik deel van ben. Bij de verwondering en de ontroering. Bij de lichtheid en de eerbied. Bij de kosmische adem die mij draagt en wiegt, wegslingert en weer terughaalt. Ik voel mij volkomen geborgen in dit onmetelijke Thuis.

7

Er wordt wel beweerd
dat God ons nodig heeft
om zichzelf te kunnen zien

Eerlijk gezegd
geloof ik
dat vooral het omgekeerde geldt:

Wij hebben God nodig
om onszelf te kunnen zien

8

Kortsluiting

Ik ben 33 jaar en bevind me op een klein eiland onder de Franse zuidkust.

Het is een smoorhete dag geweest.

Ik moet even wachten tot het douchehokje vrij komt.

Achter mij hoor ik iemand zachtjes naderen.

Ik draai mij om en sta oog in oog met een vrouw die ik direct herken als een meer dan goede bekende, maar dat kan niet, want ik zie haar hier voor het eerst.

Het is een geweldige schok.

In mij ontstaat kortsluiting. In de diepte opent zich een deur naar een ver verleden. Naar aangename, maar ook zeer pijnlijke herinneringen. Een ander deel van mijn geest klampt zich verwoed vast aan de realiteit. Aan dit nu.

Dit is gewoon een kleine rij voor de douche. Het is zinderend heet geweest. Je kunt niet iemand herkennen die je niet kent.

Met de schrik nog in mijn benen ga ik naar mijn tent.

Die nacht word ik wakker in een droom. Ik val. Met een enorme snelheid. Steeds dieper. Er komt geen einde aan deze val. Om mij heen hoor ik stemmen. Ze klinken opgewonden en zeer verontrust.

“Dit was niet de bedoeling. Dit had niet mogen gebeuren.”

9

Henri

Terug in Nederland laat deze gebeurtenis me niet meer los. Hoe kun je iemand herkennen die je voor het eerst ziet?

Het antwoord op die vraag krijg ik in Zeist. Bij de Stichting De Vier Elementen van Henri de Vidal de Saint Germain. Hij leidt een workshop verkenning van vorige levens. Zes avonden die mijn hele kijk op de wereld compleet veranderen.

De gebeurtenis in Frankrijk valt nu op zijn plaats. We zijn een leven lang samen geweest. Zij als man en ik als vrouw.

Nog veel meer gebeurtenissen uit verre verledens treden uit de schaduwen van de tijd. Ik zie mezelf voor het eerst als iets veel groters dan mijn actuele zelf. Ik heb een peilloos diepe voorgeschiedenis.

Dit impliceert dat een aardig stuk van de wereldgeschiedenis zich via mij voltrokken heeft. Ik begrijp ineens de weezin die ik voel bij het beeld van de geschiedenis zoals we dat op school meekrijgen. Dat beeld klopt op essentiële punten

niet. Dat weet ik. En ik weet nu waarom ik dit weet. Ik weet het uit eigen ervaring.

Er valt nog meer op zijn plaats in Zeist. Ik begrijp nu waarom ik angst heb voor brand. Waarom ik mijn ouders heb gekozen. Waarom ik aan dit leven ben begonnen.

10

Helderziend

Ik ben twaalf jaar.

Ik zit in diepe concentratie op mijn vaste visplek langs het kanaal waaraan wij wonen.

Onder mij een oud opgevouwen gordijn, omdat het gras anders zo prikt.

Ik registreer alle kleine veranderingen die zich in deze microkosmos voordoen. Een baan hele kleine belletjes die naar het oppervlak stijgen. Daaronder beweegt zich misschien een grote vis, onderweg naar mijn lokvoer.

Eenden die de dobber op veilige afstand passeren. Een enkele keer een waaghals die onder de hengel doorzwemt. Soms een rat.

De buurhond, die ineens zijn koele snuit tegen mijn hand wrijft.

Een school hele kleine visjes die waaivormig uit het water opspringen, in blinde paniek vluchtend voor een jagende baars. Vogelgeluiden.

Hoe dieper mijn geconcentreerde rust is, hoe meer de omgeving begint te reageren op mijn gedachten. Er ontstaan zinvolle toevalligheden. Ook het omgekeerde doet zich voor: ik voel veranderingen in de omgeving aankomen.

Ik denk aan een zwaan. Een minuut later glijdt hij statig mijn blikveld binnen. Hij heeft zijn komst al aangekondigd.

11

Met permissie

Ik ben 38 jaar.

Iets te overmoedig zwem ik naar het midden van een diep meer.

Plotseling verandert de temperatuur van het water. Ik ben in een ijskoude stroming terechtgekomen en de angst slaat me om het hart. Wat als ik nu kramp krijg?

Rustig blijven. Kalm terugzwemmen. Niet gaan haasten. Het duurt lang. Ik zie de oever maar heel langzaam dichterbij komen.

Ik pauzeer, ga een stukje op mijn rug zwemmen, draai dan om en ga weer verder.

Als ik zand onder mijn voeten voel, weet ik wat ik fout heb gedaan. Ik had de geesten van het meer toestemming moeten vragen om zo diep in hun midden door te dringen.

12

Medicijntuin

Ik ben 70 jaar.

Er is iemand op bezoek die veel van geneeskrachtige planten weet. Het valt haar op dat er zoveel varkensgras groeit langs de oprit naar de garage. Deze plant, vertelt ze, wordt onder andere gebruikt door mensen met diabetes. Ik vertel dit aan mijn huisgenoot. Hij trekt nu thee van dit gewas.

Het valt me steeds meer op dat tuinen meedenken met de bewoners van het huis. Ze bieden de juiste plantaardige remedies aan op het juiste moment. Voor wie daar oog voor heeft.

Een tuin maakt deel uit van de levenssfeer waarin wij verblijven. Samen vormen we een intelligent veld.

Ik leer mezelf aan om de tuin te groeten zodra ik hem betreed.

En gedag te zeggen als ik wegga.

13

Sim Sala Mander

Ik ben tien jaar.

Ik ben samen met mijn twee zusjes naar het moeras op een kilometer afstand van ons huis. Ik wil ze laten zien dat ik kan toveren. Eerst maken we kommetjes van klei. Daaronder vangen we kleine hagedisjes, die hier met tientallen te vinden zijn. Als je het kommetje optilt schieten ze weg.

Dan vertel ik mijn zusjes dat je ze met concentratie ook kunt wegtoveren. Ik laat het zien. Ik vang er een onder zo'n kommetje, beweeg mijn handen erover en spreek een verdwijnsformule uit.

Als ik het kommetje optil is er niks meer te zien. Ik doe het een keer of drie, vier. Mijn zusjes vinden het maar eng en willen dat ik ermee ophoud.

Het zit ook mij dwars dat ik geen flauw idee heb waar die beestjes blijven. Gaat het daar wel goed met ze? Heb ik ze geen kwaad gedaan?

Ik besluit deze truc voortaan niet meer te doen. Wel jammer, want als ik in dit moeras ben, voel ik mij van top tot teen een tovenaar. Of moet ik zeggen: weer een tovenaar?

14

Handoplegging

Ik ben 60 jaar en bezoeker van een internationaal congres over vrije energie.

Het is in Breukelen, vlakbij de molen.

Een Amerikaanse wetenschapper vertelt dat hij en zijn team aan een project werken om de zon na te bouwen. In het klein weliswaar. Het apparaat heet een plasmareactor. Mogelijk kunnen daar in de toekomst grote hoeveelheden energie mee worden opgewekt.

Het punt was alleen, vertelt hij ons, dat het apparaat niet wilde starten. Wat ze ook probeerden, ze kregen het niet goed op gang.

Totdat hij zijn hand erop legde en er vriendelijk tegen begon te praten.

15

Het geheim

De telefoon gaat.

Het is een goede bekende die zich al tientallen jaren theoretisch en praktisch bezighoudt met vrije energie.

Hij belt me hoogst zelden. Het moet om iets belangrijks gaan.

“Ik heb een enorme ontdekking gedaan,” vertelt hij hoorbaar opgewonden.

“Het geheim zit niet in die machines. Het zit in ons. WIJ ZIJN HET ZELF!”

16

Taal en transformatie

Ik ben 22 jaar.

Ik zit in het kleine kamertje bij de stencilmachine en schrijf daar de kernpassages van de scriptie, waarmee ik mijn opleiding aan de School voor de Journalistiek in Utrecht afrond.

Het is vlak voor de deadline. Alles valt op zijn plaats. Ik vind de juiste bewoordingen. Zij openen weer nieuwe ruimten naar nieuw begrip.

Ik werk op de toppen van mijn kunnen.

Ik voel dat dit is waarvoor ik gekomen ben.

Schrijven, experimenteren, nieuwe vormen vinden, organiseren, al doende leren.

Ik besef welke enorme kracht er huist in taal.

Scheppingskracht.

Taal die met intentie geladen is, brengt nieuwe werkelijkheden voort.

17

Op vleugels

Ik ben 31 jaar.

Mijn grootvader heeft niet lang meer te leven.

Ik geef hem de tekening die ik voor hem heb gemaakt.

“Jongen, je hebt het verkeerde vak gekozen,” zegt hij op zijn eigen vriendelijk-norse toon. En hij vervolgt: “Dat heb ik altijd al gevonden en dit hier bewijst het nog maar eens.”

Hij heeft gelijk. Hij zag en ziet in mij een kunstenaar. Vanuit zijn optiek is dat ook de meest geschikte weg.

Maar in mij brandt een ander type scheppend vuur.

Ik ben vrij om dat andere vuur alle ruimte te geven.

Ik ben zo vrij als een vogel.

Deel 2

Vier realisaties

1

Dit zijn de vier realisaties, die ik via de autobiografische schetsen in Deel 1 heb geïllustreerd:

- 1 God bestaat
- 2 Reïncarnatie bestaat
- 3 Alles is beziel
- 4 Wij zijn mede-scheppers

Ik heb gemerkt dat er een inspirerende kracht uitgaat van deze vier korte zinnnetjes. Ze zijn een soort mantra's. Hoe vaker ik deze tien woorden innerlijk uitspreek en overdenk, hoe meer ik me bewust word van hun transformerende potentie.

Zo klein als ze zijn: ze kunnen omwentelingen ontketenen. Dat is omdat alles, letterlijk alles, hiermee op een nieuwe, geestelijke grondslag komt te staan.

Op dit fundament kan zich vervolgens een sociaal, politiek en cultureel leven ontwikkelen dat doortrokken is van eerbied en liefde.

Als dit ons lukt – in het begin in het klein – wordt een
nieuwe civilisatie geboren.

2

Rudolf

Het past om hier iets te zeggen over de antroposofie. De verdiensten van deze beweging en haar grondlegger Rudolf Steiner zijn kolossaal. Toch is ze onmachtig gebleken om de motor te worden van een grootschalige maatschappelijke hervorming.

De reden hiervoor is dat in het model van de sociale driegeleding, dat Steiner voor de samenleving als geheel ontwikkelde, een geestelijk fundament ontbrak. Het had, bij wijze van spreken een geestelijk-sociale viergeleding moeten zijn.

Voor de antroposofen zelf ontbrak dit vierde element geenszins. Het was en is de traditionele christelijke levensbeschouwing. Inclusief de Hij-Hem en alles wat daarmee samenhangt.

Het had geen zin die visie aan de samenleving als geheel aan te bieden, omdat duidelijk was dat deze zich in een geheel andere richting bewoog, namelijk weg van het traditionele christendom.

Dit is de tragiek van de antroposofie: er is geen geestelijk meer geïnspireerde stroming te vinden in de hele recente Europese culturele geschiedenis, maar toch lukte en lukt het haar niet om juist op dit geestelijke kernpunt een fundering te ontwikkelen die voor vele miljoenen mensen aantrekkingskracht heeft.

Daarvoor was en is deze beweging nog te zeer gehecht aan het traditionele christelijke wereldbeeld.

Deel 3

In andere woorden

1

God
omgeeft ons
en IS ons

Dit inzien
maakt ons
Almachtig

2

God is niet één wezen

God is eerder
een symfonieorkest
van symfonieorkesten
van symfonieorkesten
van symfonieorkesten

Eén slechts in allen
en zeer beslist
onvoorstelbaar
als Sinterklaas

3

De gehele schepping
ervaart God
omdat zij geschapen is

God is al dat IS

4

Al dat IS
lacht ons
van alle kanten
onvermoeibaar
toe

en fluistert:

Hallo,
hier ben Ik

kijk mij aan,
loop niet weg.
heb mij lief

5

Als God
niet
zou bestaan

zou je
deze regels
niet
kunnen lezen

6

Er is
geen pad

–

Er is alleen
besef

–

dankbaarheid

–

en
liefde

7

Bewogen door
wat ons steeds ontgaat
zijn wij als halmen in het veld

Wij zijn het golvend goud
dat in de aarde staat
en iedere trilling telt

8

Wij zijn
God
in God

wij leven
voor het welzijn
en het geluk
van allen

Wij zijn
Liefde
in Liefde

Deel 4

Afstemming

Dat wij deel uitmaken van God heeft enorme implicaties. Het betekent dat wij door wat wij zijn in contact staan met de verste uithoeken van het universum en met alle kennis van alle werelden.

Tenminste
als we inzien wie we zijn;
als we de Almacht daarvan kunnen aanvoelen.

De AI waar de IT-magnaten ons vandaag de dag mee om de oren slaan is op zijn best een slap aftreksel van de vermogens die ons als deel van God ter beschikking staan.

In dit vierde deel en het daaropvolgende deel onderzoeken we de gevolgen van onze goddelijke natuur voor de wijze waarop we kennis kunnen vergaren en voor onze relatie tot onze medemensen.

1

Als deel van God hebben wij toegang tot de kosmische ruimte van Al Dat IS.

In deze ruimte bevindt zich een immens geheugen dat we de Akasha Kronieken noemen.

Lange tijd was de kennis hoe je hiermee in verbinding kunt treden geheim. Dat is gelukkig niet meer zo.

Ook is er een vergelijkbaar kosmisch kennisveld waar we contact mee kunnen maken. Je kunt dit de Universele Geest noemen. De verbinding daarmee verloopt ongeveer op dezelfde manier als met de Akasha Kronieken.

Verder heeft ieder mens spirituele gidsen in de geestelijke wereld. Het is mogelijk om op hen af te stemmen en zo kennis, ondersteuning en bescherming te ontvangen.

Ook met overleden dierbaren is een dergelijk contact mogelijk.

Voor wie dit allemaal te weinig tastbaar is, bestaat er nog een vijfde methode. Ik noem die 'mijn conversatie met de doden'. Daarmee bedoel ik het innerlijke gesprek met

geestelijke reuzen uit de geschiedenis van onze cultuur.

Iedereen heeft zo zijn eigen reuzen of zou ze kunnen hebben.

Voor mij zijn dat onder meer Carl Gustav Jung, Rudolf Steiner, Edgar Cayce, Dorothee Sölle en Martin Buber. Toen zij hun werken schreven waren zij afgestemd op Al Dat Is. Door deze boeken aandachtig te lezen raak je met hen in gesprek en – haast ongemerkt – in een vergelijkbare afstemming als die waarin zij hun werken schreven.

Ik vind het een groot voorrecht om te kunnen binnentreden in de geest van mijn reuzen en te zien hoe zij hun mede-schepper-zijn vormgeven. Als ik een mooie passage gelezen heb, dan bedank ik hen daarvoor.

In zo'n stemming van eerbied en toewijding ontstaan nieuwe inzichten met betrekking tot vragen die je hebt in het hier en nu.

Wij staan niet alleen op de schouders van deze reuzen, wij staan ook geestelijk met ze in verbinding en kunnen met enige regelmaat een goed gesprek met ze voeren.

2

Geestelijke zintuigen

Wij leven in een oceaan van energie, licht, bewustzijn, ether of welke naam je er ook maar aan wilt geven. Een onmetelijke bel van potentie en manifestatie. Het essentiële is dat we daar deel van uitmaken. We drijven mee op deze gigantische, onzichtbare zee. Ons bootje heeft daarom kennis van deze oceaan die je niet ziet, maar toch ervaart.

Voor dit ervaren van het niet zichtbare, niet voelbare, niet ruikbare, niet proefbare en niet hoorbare hebben we ‘zintuigen’, maar het bewuste contact daarmee zijn we meestal kwijt. Heel veel hiervan speelt zich onbewust af.

Een voorbeeld: je begint ineens een melodie te neuriën. Je zoekt de songtekst op en daarin lees je het antwoord op een belangrijke vraag waar je al een tijdje mee rondloopt.

Is die melodie je ingefluisterd? Of is er een innerlijke antenne aan het werk die de link legt tussen jouw vraag en een songtekst die je ooit – onbewust – hebt opgeslagen?

Het antwoord op deze vragen doet er niet zoveel toe. Punt is

dat er hier een geestelijk zintuig actief is. Het vangt iets op uit de niet-fysieke wereld.

Jonge kinderen dobberen nog rond op de grote onzichtbare zee. Hun geestelijke zintuigen zijn nog scherp. Naarmate ze opgroeien stompden deze fijnstoffelijke zintuigen echter af en verhardden ze zich in de meer fysieke wereld.

Maar ze zijn nooit weg. Ze kunnen uit hun sluimer worden gewekt.

3

Feest

Ik logeer bij een goede vriendin in Amsterdam-West, niet ver van de Overtoom. Drie hoog.

Ik mag de kamer gebruiken van haar dochter, die met vakantie is. Je komt daar via een smalle wenteltrap. Naar vier hoog. Een torenkamer, vol meidenspullen op het dak van de stad.

Daar doe ik bij een geïmproviseerd altaartje mijn eerste diepe duiken in het Akashaveld. Ik voel hoe ik zachtjes word opgetild als de afstemming tot stand komt. In mijn normale blikveld beginnen neon-achtige kleuren te bewegen. Sommige voorwerpen treden uit de achtergrond naar voren en geven me zo hints met betrekking tot de vragen die ik stel.

Hoe dieper de afstemming wordt, hoe meer ongewone kleuren ik zie en hoe sterker de synchroniciteit werkt. Het is spectaculair. Ik heb beginnersgeluk. Dit is duidelijk bedoeld, zo voel ik, om me op deze weg te houden. Mijn gidsen juichen.

4

Vragen stellen

Vragen staat vrij in het Akashaveld.

Vragen staat vrij in het contact met onze gidsen en voorouders.

Vragen staat vrij in onze connectie met geestelijke reuzen.

Een voorbeeld:

Machthebbers beweren dat het op deze aarde altijd al een rommeltje geweest is met de ene oorlog, plundering en moordpartij na de andere. Volgens hun zeggen zou hun rol er juist uit bestaan de boel nog enigszins in goede banen te leiden.

Ik heb altijd gevoeld dat dit een volkomen onjuiste visie is, maar hoe weerleg je die? Hoe ontwikkel je zicht op enkele honderdduizenden jaren geschiedenis?

Ik heb deze vraag tijdens het schrijven van dit essay aan de Kronieken voorgelegd.

Als antwoord kreeg ik dat er eeuwenlange perioden van vrede hebben bestaan in Centraal-Azië, Zuidoost-Azië, Afrika, Europa, Polynesië, Noord-Amerika en Lemurië.

Zulke langdurige vreedzame perioden waren er niet in Zuid-Amerika, Antarctica, Australië en Atlantis.

Duizendjarige perioden van vrede waren er ook en wel in het gebied dat we nu Noord-Amerika noemen en in Lemurië.

5

Kennisveld

Ik heb een heldere droom.

Gewichtloos zweef ik een grote ruimte binnen die doorstraald wordt met een zacht, omfloerst, egaal licht. De bron ervan is buiten deze ruimte, maar niet zichtbaar. Het is hier niet donker en ook niet heel licht. Het is anders dan alles wat ik ken.

In de verte zie ik iets bewegen dat zachtjes iets meer licht uitstraalt. Als ik dichterbij kom, zie ik dat het een open structuur is die vrij in de ruimte zweeft, net als ik. Ik kan er langs en doorheen bewegen.

Dan valt me op dat er doosjes aan deze structuur zijn gehecht. Ze hebben verschillende formaten. Als ik nog dichterbij kom, maakt zo'n doosje telepathisch contact met me en geeft het me in korte tijd een enorme hoeveelheid kennis door.

Ik ben dan even in die kennis. In andere werelden. In een ander domein.

Het contact verbreekt abrupt als ik me weer wat verder van het doosje af beweeg.

Ik realiseer me dan wat een duizelingwekkende hoeveelheid kennis zich in deze simpele structuur bevindt. Ik kan overal heen. Overal connectie maken. My goodness...

6

Pendel

Er is een fantastisch hulpmiddel om connectie te maken met de geestelijke wereld. Dat is de pendel.

Met een pendel maak je de subtiele signalen zichtbaar die je opvangt uit 'het veld'. Doorgaans ben je je daarvan niet of maar heel vaag bewust. Met de pendel versterk je deze signalen en dat doe je door vragen te stellen aan 'het veld'. Of aan je gidsen. Of aan je onbewuste. Het maakt niet zoveel uit hoe je dit noemt.

Wel heel belangrijk is de goede vragen te stellen.

Liefst geen gesloten vragen (ja of nee), maar inzichtsvragen.

In welke mate speelt iets?

Welke aspecten zie ik over het hoofd?

In welk deel van mijn lichaam concentreert zich spanning?

Enzovoort.

De pendel is een simpel instrument met een kolossale waarde. Het werken ermee bevordert zelfkennis, zelfgenezing en zelfsturing.

Iedereen zou dit op de basisschool al moeten leren.

Deel 5

Ethische grondregels

1

Als deel van God staan wij in een religieuze relatie tot onze medemensen en tot de natuur als geheel. De trefwoorden hier zijn eerbied, respect en liefde.

2

Wie schade doet aan anderen of aan de natuur, beschadigt God en daarmee zichzelf.

3

Als deel van het geheel werk je voor het geheel. En het geheel werkt voor jou.

4

Anders uitgedrukt: Wij – Gaat – Voor – Mij.

Dit zinnetje heeft een dubbele betekenis. Het collectief staat voorop: Wij. Dat is de schaal waar we eerder over spraken. Het geheel. Maar dat collectief zet zich in voor ieder individu afzonderlijk. Het collectief ‘gaat’ daarvoor. Voor het welzijn van ieder bolletje.

Je hebt het collectief nodig om de voorwaarden te scheppen voor optimale persoonlijke ontplooiing van ieder individu. Omgekeerd bestaat dat collectief uit individuen. Hoe ontwikkelder die zijn, hoe krachtiger het collectief.

Dat is alles.

Meer moraal hebben wij niet nodig.

In de afsluitende delen 6, 7 en 8 onderzoeken we de implicaties van het ons realiseren van onze goddelijke natuur voor de samenleving als geheel.

Deel 6

Als in Judea en Samaria

1

Ik heb een tijdje gedacht dat het loskomen van God begonnen is in de periode die we de Verlichting noemen, maar inmiddels – en vooral dankzij Burton L. Mack – begrijp ik dat dit erosieproces al veel vroeger een aanvang nam.

Het begon bij de introductie van de Hij-Hem, dat wil zeggen bij de vastlegging van geloofsinhouden in de Evangelien. Teksten met een meer mystieke inhoud werden uit de bloemlezing die we de bijbel noemen weggelaten.

De Hij-Hem, de Heer, de Vader, dat is de versimpelde, verminkte aanduiding van datgene wat zich aan iedere beschrijving onttrekt. In dit Hij-Hem verschrompelt het Al tot een geliefd familielid dat ook aan tafel plaatsneemt.

Daar ging het dus al fout.

Bij de Hij-Hem van toen.

In Judea en Samaria.

2

De grote verduistering

Uiteindelijk is ook de Hij-Hem overboord gekiept in een proces dat we deconfessionalisering noemen. Ontkerkelijking.

De wetenschap kreeg nu goddelijke status.

Wat wij de Verlichting noemen, was daardoor de Verduistering. Of, preciezer gezegd: een verdieping van de al in gang gezette Verduistering.

Niettemin heeft het kerkelijke christendom tweeduizend jaar lang greep gehad op onze civilisatie. Wat maakte het zo lang zo krachtig?

3

De revolutiepiramide van Mack

Volgens de Engelse theoloog Burton Mack zijn er vier redenen waarom het christendom tweeduizend jaar lang zo sterk zijn stempel op ons deel van de wereld kon drukken.

1. Kritiek op de maatschappij (destijds: de Romeinse overheersing).
2. Een werkend alternatief (groepen die in hun praktische leven het Koninkrijk van God nastreefden).
3. Een stevige sociale ethiek.
4. Een solide geestelijke grondslag (destijds de Tora en het Oude Testament).

Het christendom startte als een vernieuwingsbeweging met het Oude Testament als grondslag.

Als je dit beeld vergelijkt met de huidige situatie, dan hebben we eigenlijk alleen de beschikking over punt 1. Er is meer dan voldoende kritiek op de huidige maatschappij. Maar een werkend alternatief ontbreekt en wel omdat daarvoor geen geestelijke grondslag en geen daarmee samenhangende sociale ethiek voorhanden is.

Onze problemen beginnen daarom bij punt 4.

Dit staat tegenover de opvatting dat als er maar voldoende helderheid (inzicht, Aufklärung) is – punt 1 – de maatschappelijke situatie wel zal kantelen. Dat kan echter niet zonder werkend alternatief. En dat is op zijn beurt weer onmogelijk zonder de voorwaarden van punt 3 en 4.

Met een knipoog naar Maslov noem ik de indeling van Burton Mack de revolutiepiramide. Aan de basis daarvan ligt een geestelijke grondslag. Een stap hoger gaat het om de ethiek (die overigens veel juridische aspecten heeft). Vervolgens betreden we het gebied van het sociale, politieke en culturele leven.

4

Als in Judea en Samaria

Wat wij nu bovenal nodig hebben is een sociale beweging met een breed gedragen spiritueel fundament. Een beweging naar het model van de Essenen (de vroege christenen) of naar dat van indiaanse stammen, dan wel dat van de Amish.

Kleine groepen met een spiritueel fundament als basis, die nieuwe samenlevingskernen vormen en zo een werkend en aansprekend alternatief (punt 2 van Mack) realiseren.

Als in Judea en Samaria.

Deel 7

Een tussengebied

1

Er zijn in Nederland drie geestelijke stromingen:

- de traditioneel christelijke en niet-christelijke gelovigen,
- overtuigd ongelovigen,
- een tussengroep van mensen die zich niet (of niet meer) thuis voelen bij traditionele religies, maar op een diffuse manier toch gelovig zijn.

Godsdienstsociologen houden de onderlinge verhoudingen tussen deze stromingen scherp in de gaten. Wat mij in hun onderzoeken vooral opvalt, is dat de tussengroep zo omvangrijk is. Hij beslaat al decennialang ongeveer de helft van de bevolking. Geestelijk gesproken zweeft dit massale contingent. Het zoekt, leest, praat, ontwikkelt, bezint en traint. Daarbij ondersteund door tientallen schrijvers van inzichtboeken.

De invloed van deze boeken strekt zich overigens ook uit tot het traditioneel christelijke volksdeel. Ook dit zoekt, leest, praat, ontwikkelt, bezint en traint.

Als je beide groepen 'bij elkaar optelt', dat wil zeggen de nog steeds kerkelijken en de niet-kerkelijken uit het tussen-

gebied, die beiden in beweging zijn, dan gaat het om zo'n tweederde van de samenleving.

In theorie is er daarmee draagvlak voor een *vierde geestelijke hoofdstroom*: een eigentijdse mystieke levensbeschouwing, die de brug slaat tussen het kerkelijke verleden en een met nieuw spiritueel elan geladen toekomst.

Jammer is alleen dat er maar zo weinig auteurs van inzichtsböeken zijn die zich op dit mystieke terrein bewegen.

Ik heb in de afgelopen 40 jaar van een klein deel van deze omvangrijke literatuur kennisgenomen en zie daar steeds duidelijker een rode draad in: of God ontbreekt (het zijn religies zonder God) of God is er wel, maar uiteindelijk is Hij of Zij toch weer de Ander.

In wat nu volgt zal ik dit aan de hand van enkele voorbeelden verduidelijken.

2

Christina

God ontbreekt in de wereld van Christina von Dreien. Zij vult dit enorme vacuüm met natuurwezens, positieve en negatieve buitenaardsen, hogere lichtwezens in andere dimensies en haar geloof in de ‘volmaakte wereld’, die er uiteindelijk zal komen.

Met dat laatste wordt het een eschatologie. Een echo van de aloude christelijke hemel die achter de levenshorizon ligt voor wie goed leeft en doet.

Omdat God ontbreekt, ontbreekt ook ons deelzijn van God, onze goddelijke natuur, onze enorme kracht.

Citaat uit *Uiteindelijk komt alles goed* (pagina 48):

“Er zijn een heleboel liefdevolle wezens in het universum die veel wijzer zijn dan wij en vergeleken met wie wij slechts nietige zandkorreltjes zijn.”

Hoe sterk doet dit niet denken aan de traditionele christelijke opvatting van de nietigheid van de mens tegenover God, de almachtige Vader?

Er zit een innerlijke krampachtigheid in de wereld van Christina. Zij stelt dat als we maar liefdevol leven en positief blijven denken het uiteindelijk allemaal wel goed zal komen. Maar... het is binnen haar wereld al voelbaar dat dit niet voldoende zal zijn. Daarom is er hulp van buitenaf nodig.

Het zijn de positieve buitenaardsen die deze hulp kunnen bieden, althans als wij aangeven dat we dat willen, want anders komt de wet van de vrije wil in het geding, aldus Christina.

Kortom, we gaan roepen dat we gered willen worden.

Je struikelt verder overal in Christina's werk over dualiteit: wakkeren en niet wakkeren, hogere en lagere dimensies, positieve en negatieve gedachten.

Niet alleen ontbreekt het woord God in alle pagina's. Ook het woord Verzet ben ik nergens tegengekomen.

Dit is een denkwereld die ons ont-wapent en ont-kracht.

3

Deepak

Deepak Chopra noemt God ‘de grote buitenstaander’. Niet zichtbaar voor ons stervelingen.

Hij hanteert een model met drie lagen: God, een tussenzone en de stoffelijke wereld zoals wij die kennen. In die tussenzone zouden we God kunnen ervaren. Niet in de alledaagse werkelijkheid.

Daartegenover staat de prachtige zin van Martin Buber die ik in Deel 1 van deze tekst aanhaalde. Die zin impliceert dat *de hele werkelijkheid*, zoals wij die ervaren, deel uitmaakt van God.

Waar we ook kijken is God.

Wat we ook voelen is God.

Wie we ook ontmoeten is God.

Dat God onzichtbaar is, is een mythe. Deze maakt van God een vaagheid, een flauw vermoeden en dan ook nog eens als uitdrukking van de Ander. God wordt zo een ‘bron’ in de verte of diepte. En wat die ook moge zijn, *wijzelf zijn dit niet*.

Terzijde: Chopra's model is fundamenteel dualistisch. Immers, als wij God niet direct kunnen ervaren, dan is alles wat wij direct ervaren niet-God. Deze niet-God werkelijkheden worden vervolgens het terrein van de moderne wetenschap.

God is op grote afstand gezet.

4

De non-dualisten

Haal God en de ethiek en bovendien de menselijke scheppingskracht uit de piramide van Mack en je houdt het wereldbeeld van de non-dualisten over.

Alles is zoals het moet zijn, houden ze ons voor.
Maak je niet druk. BEN gewoon.

Tegenover 'niet' (non) staat 'wel'. Daarmee is in de naam van deze stroming al dualiteit ingebakken.

Deze stroming probeert de dualiteit te ontstijgen zonder daar God bij te hoeven halen en dat is een hopeloze onderneming. Dat gaat niet zonder schaal. Zonder schaal houd je alleen een bolletje over in een door tegenstellingen verscheurde wereld. Een bolletje dat hunkert naar rust en dat wegkruipt voor de grote uitdagingen door alles gelaten over zich heen te laten komen.

Het non-dualisme is een filosofie die de machthebbers wel goed uitkomt, omdat de notie van verzet tegen onrecht er totaal in ontbreekt. Leg dit non-duale escapisme eens naast

de volgende vaststelling van Martin Buber uit 1923, waarbij het woord 'religieuze' vervangen kan worden door 'spirituele':

“Men zegt dat de 'religieuze' mens geen verband hoeft te hebben met de wereld en met de mensen, omdat de van binnen werkende kracht van veel groter belang is dan alle sociale problemen. Maar men kan religiositeit niet scheiden van sociaal gevoel.”

(*Ich und Du*, 1923)

5

De frequentiemensen

“We moeten onze frequentie verhogen!”

Ik hoor het overal.

We krijgen in alle ernst het advies om per seconde vaker te gaan trillen.

Frequentie is een term uit natuurwetenschap en techniek. Zij vloekt met de werkelijkheid van ons zieleleven. Mensen zijn geen machines, geen zendmasten en geen radio-ontvangers.

We moeten onze frequentie helemaal niet verhogen.

Onze afstemming verbeteren, dat is iets anders.

Onze afstemming met de geestelijke wereld.

Door het gepraat over frequenties raakt juist de geestelijke wereld uit beeld.

6

De egobestrijders

“We moeten ons ego loslaten!”

Ik hoor het overal.

We krijgen in alle ernst het advies om wat ons onszelf maakt uit te wissen (alsof dat al zou kunnen) en op te gaan in een diffuus zelf.

Dit is het meest hardnekkige New Age misverstand dat ik ken.

De strijd tegen dit ego is alomtegenwoordig.

Ik heb nog nergens een goede definitie gezien van dit ego dat we moeten loslaten, maar het komt volgens mij neer op de persoonlijkheid in enge zin met al diens (klein)mense-lijke ‘patronen’ die voortkomen uit behoeften aan liefde, erkenning, geborgenheid, waardering, veiligheid, enzovoort. Zeg maar: de manifestaties van de Maslov-mens die wil overleven.

Maar ook deze mens maakt deel uit van de werkelijkheid die we God noemen.

Waarom mag zij er niet zijn? Vanwaar deze drang om God te amputeren?

Als je het ik opgeeft, treed je uit de relatie met God, want ons ik is deel van God.

Deel 8

Stel je eens voor

1

Wat betekenen de vier realisaties die in de voorgaande pagina's zijn aangeduid voor ons dagelijks leven? Wat is de mogelijke impact daarvan op de koers van de basisbeweging en – breder – op de samenleving als geheel? Welke perspectieven worden hierdoor geopend?

De gesprekken over de inhoud van dit boekje zullen veel bijdragen aan de antwoorden op deze vragen. Zulke gesprekken zijn dringend nodig, want het geestelijke vacuüm waarin we ons bevinden, is enorm groot en vormt de bron van de bedreigingen waaraan wij blootstaan.

Ik zal – vooruitlopend op deze gedachtewisseling – omschrijven wat naar mijn inschatting de impact van deze vier realisaties, als een samenhangend geheel opgevat, kan zijn.

2

Het besef van onze relatie IN God verandert ALLES. Is dit perspectief een religie? Ik denk eigenlijk van wel. Is het een godsdienst? Nee, zeker niet.

Het Latijnse werkwoord 'religere' betekent verbinden. Iets wat één geheel was en verdeeld raakte weer samenbrengen. Her-binden bestaat niet als woord in de Nederlandse taal, maar dat zou een veel beter woord zijn dan ver-binden. Wat los is geraakt wordt weer aangehecht. Het balletje keert terug in de schaal.

Dit impliceert dat we een hernieuwde connectie maken met onszelf door de realisatie dat we deel zijn van een veel groter Zelf. Van daaruit her-binden we ons met anderen en met de gehele zichtbare en onzichtbare wereld waarin we ons bewegen.

Religie betekent hier zeer nadrukkelijk niet een nieuwe religieuze stroming, laat staan een kerkgenootschap. Religie vindt namelijk plaats in het leven van alledag. De maatschappij is onze tempel. En alles wat we doen, is een eredienst.

3

De hoofdpersoon in de roman *Vreemdeling in een vreemd land* van Robert Heinlein komt van Mars en heeft andere overtuigingen en omgangsvormen. Zo begroet hij (Valentine Michael Smith) anderen met de vaststelling: “Gij zijt God.” Hij bevestigt aldus eerst hun goddelijkheid, hun samenmet-hem-IN-God zijn, en begint dan pas het gesprek.

Stel je eens voor hoe onze samenleving zal veranderen als dit onze basishouding wordt. De omgangsvorm in al onze sociale contacten. Met medestanders en tegenstanders. Zij maken allemaal – zonder uitzondering – deel uit van God en verdienen daarom het respect dat bij die unieke positie hoort.

Of stel je eens voor wat een enorme toename aan zelfkennis binnen ons bereik komt als we zicht hebben op voorgaande levens en op de doelen die we ons voor het huidige leven hebben gesteld. Denk ook eens aan de impact van de samenwerking met anderen, die over ditzelfde type zelfkennis beschikken. Hoeveel meer zou je elkaar dan begrijpen en hoeveel minder verdeeldheid, wrijving en onmin zou er dan zijn!

Of stel je eens voor wat er allemaal verandert als we de natuurlijke omgeving met diep respect gaan behandelen. Als we weer eerbied voelen voor alles wat leeft en groeit. Als er tederheid sluipt in onze omgang met planten, groenten en bloemen.

En stel je tot slot eens voor wat er gebeurt als wij – bekrachtigd met goddelijke vermogens en gesteund door elkaars liefde – omgevingen scheppen naar ons beeld. Als we het leven als beeldende kunst gaan zien en gaan experimenteren en grenzen verleggen. Als we niet langer (onze plaats kennend) meedoen in Gods schepping, maar (onze plaats makend) met talloze anderen samen scheppen IN God.

Ik heb wel een beeld van de wereld die zo kan ontstaan. Het is een wereld waarin liefde de grondtoon is, waarin de Aarde bloeit, schoonheid alom aanwezig is en waarin we leven in vrijheid en overvloed.

4

Zo'n soort samenleving kan alleen ontstaan als er een geestelijke fundering is die door grote delen van de bevolking wordt gedragen. Een dergelijke fundering is op dit moment niet aanwezig.

Het vacuüm dat is ontstaan na de ontkerkelijking lijkt opgevuld door de (materialistische) wetenschap, maar de geestelijke leegte in onze cultuur wordt er niet door ongedaan gemaakt. De moderne wetenschap is een pseudoreligie.

Een nieuw en aansprekend fundament is cruciaal. Zonder dat is geen duurzame samenwerking in werkende alternatieven mogelijk.

Ik hoop met dit boekje aangetoond te hebben hoe essentieel dit fundament is.

Ik hoop verder een paar kernpunten daarvan benoemd te hebben.

Het werk aan deze nieuwe fundering is een collectieve inspanning.

Voorlopig is er niets belangrijker dan dat.

Aanbevolen literatuur

Buber, Martin, Godsverduistering, 1904

Buber, Martin, Paden in Utopia, 1972

Sölle, Dorothee, Mystiek en verzet, 2000

Mack, Burton L., Wie schreven het Nieuwe Testament werkelijk? 1997

Geraadpleegde literatuur

- Binger, Juliette, Martin Buber, 1947
Buber, Martin, Chassidische vertellingen, 2006
Buber, Martin, Godsverduistering, 1904
Buber, Martin, Paden in Utopia, 1972
Chopra, Deepak, Hoe wij God kunnen ervaren, 2000
Dawkins, Richard, God als misvatting, 2006
De Hart en Van Houwelingen, Christenen in Nederland, 2018
Dekker, Gerard, e.a. God in Nederland, 1997
Harari, Yuval Noah, Homo Deus, 2018
Heinlein, Robert, Vreemdeling in een vreemd land, 1992
Herder, Dorothee Sölle, 2012
Hesse, Hermann, Tussen Oost en West & Wat ik geloof, 1977
Kolakowski, Leszek, Religie, 1987
Mack, Burton L., De verloren woorden van Jezus, 1994
Mack, Burton L., Wie schreven het Nieuwe Testament werkelijk? 1997
Newton, Michael, De zielsbestemming, 2001
Sheldrake, Rupert, Science and spiritual practices, 2017
Slavenburg, Jacob, Een ander testament, 1991
Slavenburg, Jacob, De geheime woorden, 1989
Sölle, Dorothee, Het recht om een ander te worden, 1979

Sölle, Dorothee, *Wie zich niet weert*, 1981
Sölle, Dorothee, *Belijdenis*, 1971
Sölle, Dorothee, *Mystiek en verzet*, 2000
Stolp, Hans, *Karma, reïncarnatie en christelijk geloof*, 2005
Stolp, Hans, *Jezus mijn broeder*, 2005
Vellekoop, Rob, *Nieuwe Tao*, 2015
Vestdijk, Simon, *De toekomst der religie*, 1975
Wind, Renate, *Dorothee Sölle, Rebellin und Mystikerin*,
2008
Walsch, Neale Donald, *Een ongewoon gesprek met God*,
2000
Von Dreien, Christina, *Uiteindelijk komt alles goed*, 2020

Over de auteur

Fred Teunissen (1952) is zich na een lange periode van verzet vanaf het midden van de jaren '80 meer gaan richten op alternatieven voor datgene waarvan hij zich afkeerde.

Tot 2018 was hij werkzaam als freelance journalist (specialisatie IT en business).

Meer daarover op fredteunissen.nl

Samen met anderen blogt Fred op transitieweb.nl.

Hij is verder uitgever bij Trophonios Publishing.

Meer daarover op trophonios.nl

Onlangs nam hij het initiatief voor de Levensboerderij in zijn woonplaats Wilp bij Deventer.

Een hemels avontuur

Er bestaat een onmetelijk kosmisch geheugenveld, ook wel de Akasha Kronieken genoemd. Dit veld is – anders dan lange tijd werd aangenomen – snel en eenvoudig toegankelijk voor iedereen.

Dit klinkt ongelooflijk, maar in Een hemels avontuur beschrijven de auteurs overtuigend en in heldere taal hoe dit in zijn werk gaat. Op een integere en verantwoorde manier wijzen zij de lezer de weg.

Als je regelmatig verbinding hebt met de Akasha Kronieken krijg je meer greep op belangrijke facetten van je leven: je doelen, je relaties, je werk, je persoonlijke ontwikkeling en de projecten die je onderneemt of nog wilt gaan ondernemen.

Werken met de Kronieken brengt je bij je eigen bron. Het is een groot spiritueel avontuur.

Auteurs: Helena Struik & Fred Teunissen

Publicatie: 19 augustus 2014

Uitgave: Paperback / E-book

Taal: Nederlands

Pagina's: 125

ISBN: 9789491728099 (paperback)

ISBN: 9789491728105 (e-book)

Prijs: € 16,45 / € 10,99

Hemel onder Vuur

Journalist Fred Teunissen verdiepte zich twee jaar lang in het mysterie van de chemtrails. In dit boek doet hij verslag van zijn bevindingen en maakt hij de lezer deelgenoot van zijn intense bezorgdheid.

Chemtrails bevatten nanodeeltjes van metalen en andere stoffen die zo onvoorstelbaar klein zijn dat ons afweersysteem ze niet herkent. Ze worden opgenomen in vitale organen en veroorzaken daar ontstekingen die ons ziek maken.

Zoals Teunissen aantoont, is het 'sprayen' maar één kant van de chemtrail-medaille. De andere is het 'zappen': het met hoogfrequente elektromagnetische energie doorstralen van de met chemtrails bewerkte atmosfeer. Ook dit zappen heeft ingrijpende gevolgen voor de gezondheid van al wat leeft en groeit.

De auteur pleit voor een SkyLab: een burgerinitiatief dat onafhankelijk van de overheid en met geavanceerde meetapparatuur vast gaat stellen wat er zoal uit de hemel op ons neerdaalt. Dit initiatief is onderdeel van zijn achtpuntenplan om het chemtrail-tij te keren.

Auteur: Fred Teunissen

Publicatie: 16 november 2017

Uitgave: Paperback

Pagina's: 260

ISBN: 9789491728273

Prijs: € 21,00

10 jaar TransitieWeb

Er is niet eens zo heel veel voor nodig om de huidige wereld om te toveren tot een paradijs. Deze nieuwe beschaving, waarvan de contouren langzaam zichtbaar worden, is een wereld met vrije energie, vrije relaties, vrije kunsten en vrije wetenschappen.

De daarvoor benodigde kennis is al grotendeels aanwezig. Zij wordt alleen nog altijd hevig onderdrukt, maar zij is er en zal uiteindelijk beschikbaar komen. Ook onze sociale structuur en onze geloofssystemen zullen ingrijpende transformaties ondergaan.

10 jaar TransitieWeb geeft – met bijdragen van 33 auteurs – uitdrukking aan dit enerverende tijdsbeeld.

Publicatie: november 2021

Uitgave: Paperback

Pagina's: 516

ISBN: 9789491728457

Prijs: € 29,95

Het Evangelie van Isis

In haar doorwrochte studie Het Evangelie van Isis werpt Lauri Fransen nieuw licht op de geschiedenis van de vroege Moederculturen en het ontstaan van het patriarchaat. Dit had grote invloed op de verhoudingen tussen vrouwen en mannen en op het religieus bewustzijn. Invloeden waar we vandaag de dag nog mee te maken hebben.

In het leven van Jezus speelden de vrouwen om hem heen een cruciale rol. Zij brachten het goddelijk vrouwelijk principe opnieuw tot leven. Recent ontdekte gnostische geschriften leveren nieuwe inzichten op omtrent de werkelijke functies van moeder Maria en Maria Magdalena.

De eerste druk van dit boek verscheen in 2007 bij uitgeverij Ankh Hermes. Deze tweede druk is door de auteur grondig herzien om dit standaardwerk te verrijken met de nieuwe inzichten.

Auteur: Lauri Fransen

Publicatie: 25 oktober 2021

Uitgave: Paperback

Pagina's: 310

ISBN: 9789491728433

Prijs: € 24,95

Het Huis van Isis, een liefdesgeschiedenis

In deze spirituele autobiografie vertelt Lauri Fransen openhartig het verhaal van haar mystieke relatie met de godin Isis. In 1993 komt zij in aanraking met dit grote energieveld van liefde en vrouwelijkheid en wordt zij een media-miek kanaal voor de Godin.

Na tien intensieve jaren, waarin zij prachtige dingen ervaart en veel workshops geeft, vindt er een kentering plaats. Er komen geen boodschappen meer van Isis en Lauri gaat door een diep persoonlijk proces.

Het Huis van Isis, een liefdesgeschiedenis is een boek vol met diepgaande openbaringen en universele inzichten.

Auteur: Lauri Fransen

Publicatie: september 2016

Uitgave: Paperback

Pagina's: 288

ISBN: 9789491728198

Prijs: € 19,50

De wereld van levende energie – incasjamanisme in de praktijk

Tussen 2013 en 2016 verscheen de vierdelige Engelstalige serie *The Path of the Energetic Mystic* bij Trophonios Publishing. Deze boeken – waarin de oude wijsheid van de Incasjamanen uit Peru is opgetekend – staan aan de basis van *De wereld van levende energie, Incasjamanisme in de praktijk*. Voor het eerst is nu een helder en praktisch overzicht van deze eeuwenoude traditie beschikbaar in het Nederlands.

In dit boek is een rijkdom aan traditionele Incarituelen, ceremoniën, zuiverings- en helingstechnieken verzameld. Het kan worden gebruikt als studieboek, naslagwerk of handleiding. Ook geïnteresseerden uit andere sjamanistische richtingen en mensen die zelfheling willen toepassen kunnen er hun voordeel mee doen.

Deze uitgave is een ode aan de authentieke natuurgeneeskundige wijsheid van de Incasjamanen uit de hoge Andes van Peru. De leringen over de sjamaan van Moeder Aarde – de Pampamesayoq – zijn doordrongen van liefde, wederkerigheid, dankbaarheid en bescheidenheid. Het is hun missie om de wijsheid van het hart te verspreiden.

Auteurs: Inge Teunissen & Peter Geraedts

Publicatie: juni 2022

Uitgave: Paperback

Pagina's: 248

ISBN: 9789491728464

Prijs: € 25,95

In dit boekje beschrijft de auteur vier levensbeschouwelijke 'realisaties'. Aan de hand van korte autobiografische schetsen, gedichten, signaleringen en commentaren laat hij zien dat de gedachte dat God de Ander is een fundamenteel manco is in onze westerse cultuur.

Wij maken deel uit van God, zo betoogt hij, een besef dat impliceert dat we vele malen krachtiger zijn dan we doorgaans denken.

God als de Ander correspondeert met een dualistisch en individualistisch wereldbeeld. God als Al Dat Is met een holistisch en sociaal bewogen alternatief.

Of, in de taal van een van de opgenomen gedichten:

Wij zijn
God
in God

wij leven
voor het welzijn
en het geluk
van allen

Wij zijn
Liefde
in Liefde